

Rapport

Datum: 18 januari 2007

Rapportnummer: 2007/008

Klacht

Verzoeker klaagt over de wijze waarop een met naam genoemde ambtenaar van het regionale politiekorps Friesland op 10 februari 2005 is opgetreden.

Verzoeker klaagt er met name over dat deze ambtenaar:

- verzoeker heeft bekeurd voor het parkeren op een plek waar een parkeerverbod zou gelden, terwijl de ambtenaar wist dat de bebording ter plaatse niet correct was;
- zich schuldig heeft gemaakt aan willekeur, door aan te geven dat verzoeker in de toekomst op de betreffende plek niet meer zou worden bekeurd (nu de bebording niet aan de wettelijke vereisten voldeed) maar dat dit niet voor anderen gold.

Verzoeker klaagt er voorts over dat de politie jarenlang geen einde heeft gemaakt aan de onwettige situatie. Verzoeker heeft aangegeven dat hij voor het zelfde feit driemaal is bekeurd: op 26 september 2002, op 3 december 2003 en op 10 februari 2005.

Verder klaagt verzoeker over de wijze waarop een met naam genoemde klachtencoördinator van het regionale politiekorps Friesland bij brief van 31 mei 2005 zijn klacht heeft afgedaan. Verzoeker klaagt er met name over dat deze ambtenaar de klacht onzorgvuldig heeft behandeld door:

- niet voldoende in te gaan op de rol van de verbalisant;
- niet aan te geven hoe de politie denkt in de toekomst herhaling te voorkomen;
- verzoeker niet aan te geven dat er inmiddels overleg was geweest met de wegbeheerder.

Tevens klaagt verzoeker erover dat de korpsbeheerder het advies van de klachtencommissie heeft overgenomen, terwijl de klachtencommissie in haar advies niet voldoende aandacht heeft besteed aan de klachten. Verzoeker klaagt er met name over dat de klachtencommissie:

- niet is ingegaan op het standpunt van verzoeker, dat er sprake was van willekeur;
- niet nader is ingegaan op de kritiek die verzoeker had op de inhoud van de brief van de klachtencoördinator;
- ondanks het feit dat zij zich in haar advies afvraagt waarom de politie verbaliseert als de bebording niet juist is, de gedraging behoorlijk heeft geacht.

Ten slotte heeft verzoeker aangegeven dat hij door de onzorgvuldige wijze waarop zijn klacht is behandeld kosten heeft gemaakt. Deze door hem geleden schade, die hij heeft geschat op € 95,94 wenst hij graag door de korpsbeheerder vergoed te zien.

Beoordeling

Algemeen

1. Op 26 september 2002 werd verzoeker bekeurd toen hij zijn auto op de Oude Nering te Drachten (zie plattegrond, Achtergrond, onder 5.) had geparkeerd. Volgens de bekeurende politieambtenaar gold ter plaatse een parkeerverbod. Verzoeker was het hiermee niet eens, omdat dit parkeerverbod niet door middel van een parkeerverbodsbord werd aangegeven. De politieambtenaar wees verzoeker weliswaar op enkele aanwezige verbodsborden model E1 (parkeerverbod, zie Achtergrond, onder 4.), maar volgens verzoeker stond een dergelijk bord niet op de weg vanwaar hij was komen aanrijden.
2. Omdat verzoeker het niet eens was met de bekeuring, diende hij op 27 september 2002 een klacht in bij het regionale politiekorps Friesland.
3. Bij brief van 25 november 2002 liet de (waarnemend) districtschef van het regionale politiekorps Friesland verzoeker onder meer weten dat na onderzoek was gebleken dat het parkeerverbod op de plaats waar hij zijn voertuig had geparkeerd, niet voldoende was afgedekt door middel van borden model E1 van het Reglement Verkeersregels en Verkeerstekens 1990 (RVV, zie Achtergrond, onder 4.). Op de T-kruising van de Oude Nering met de Markt ontbrak een bord. Volgens de districtschef was de beschikking op onjuiste gronden aan verzoeker uitgereikt.
4. Tegen de beschikking, uitgereikt door de officier van justitie in verband met het op 26 september 2002 parkeren in strijd met het parkeerverbod, ging verzoeker op 2 november 2002 in beroep. Verzoeker beriep zich onder meer op het ontbreken van een parkeerverbodsbord op de plek waar zijn auto stond geparkeerd. Op 3 februari 2003 besloot de officier van justitie de beschikking te vernietigen.
5. Op 3 december 2003 werd verzoeker opnieuw op de Oude Nering te Drachten bekeurd voor het parkeren in strijd met het daar geldende parkeerverbod. Dit keer door politieambtenaar J. Uit het proces-verbaal dat naar aanleiding van dit incident op 11 maart 2004 door betrokken ambtenaar J. is opgemaakt, blijkt dat verzoeker zijn auto wederom had geparkeerd op een plek die niet voldoende was afgedekt door middel van borden model E1 van het RVV. In het proces-verbaal staat onder meer het volgend vermeld.

"Betrokkene stond geparkeerd op de Oude Nering aan de oostzijde van de straat met de voorzijde in de richting van de Lange West. Aan de oostzijde van de rijbaan staat een verkeersbord, te weten bord E1 net na de kruising met de Leerlooierstraat. Echter komende vanuit de richting Moleneind dan wel de Markt is door de gemeente verzuimd een verbodsbord, zijnde bord E1, te plaatsen voor het genoemde stukje weg. Dit betreft de Oude Nering tussen de Markt en de Leerlooierstraat oostzijde rijbaan."

6. Verzoeker nam naar aanleiding van deze bekeuring telefonisch contact op met betrokken ambtenaar J. Deze beloofde hem de situatie nader te bekijken. De uiteindelijk ontvangen beschikking werd door de officier van justitie vernietigd.

7. Ook op 10 februari 2005 werd verzoeker bekeurd op de Oude Nering te Drachten, wederom door politieambtenaar J. Uit het proces-verbaal, dat op 31 juli 2005 door J. is opgemaakt, blijkt dat verzoeker nu op een weggedeelte geparkeerd stond waar hij een verbodsbord E1 gepasseerd moest zijn. In het proces-verbaal staat onder meer het volgende vermeld.

"Op de plaats waar betrokkene (...) een beschikking heeft ontvangen gold ten tijde van de beschikking een parkeerverbod. Gezien vanaf de Lange West is een bord E1 geplaatst direct na de kruising Leerlooierstraat op de Oude Nering. Gezien vanaf de Markt is er een hiaat in de bebording. Op de T-kruising de Markt/Oude Nering staat geplaatst het bord E2 met een onderbord pijl naar links. Dit stopverbod geldt dan ook voor het gedeelte Oude Nering naar het Moleneind. Er mist op die plaats het bord E1 met een pijl naar rechts richting Leerlooierstraat.

Echter betrokkene (...) stond geparkeerd met zijn auto op het gedeelte Oude Nering tussen Leerlooierstraat en de Markt met de voorzijde van zijn voertuig naar het Moleneind gericht. Dan moet betrokkene (...) het bord, geplaatst net na de Leerlooierstraat, gepasseerd zijn. Daarnaast was betrokkene (...) reeds door twee eerdere beschikkingen op precies dezelfde plaats op de hoogte van het probleem.

Door mij verbalisant is betrokkene (...) ook op 03/12/2003 geverbaliseerd voor precies dezelfde overtreding. Vervolgens heb ik hierna telefonisch contact met betrokkene (...) gehad waarin hij zich beklaagde over het ontbreken van het bord E1 op de kruising Markt/Oude Nering. Dit is destijds door mij verbalisant bekeken en bleek inderdaad het ontbreken van een bord. Echter betrokkene gaf toen al aan dat hij al eerder op dezelfde plaats was bekeurd en dat die na bezwaar bij de officier van justitie op nul was gesteld. Ik verbalisant heb na de constatering destijds via de verkeerscoördinator Smallingerland de gemeente hiervan op de hoogte laten brengen. Daarnaast heb ik betrokkene (...) geadviseerd en dringend verzocht daar niet meer te parkeren. Reden hiervan was dat hij op de hoogte is van het probleem en punt twee dat de situatie daar zich niet leent om te parkeren omdat dit een druk punt is in het centrum waar twee T-kruisingen vlak na elkaar zijn geplaatst. Dit laatste brengt met zich mee dat vaak in beide richtingen auto's zich opstellen om af te slaan naar de nabij gelegen parkeerplaatsen. Aldaar geparkeerd voertuigen zouden overlast dan wel gevaar opleveren voor het overige verkeer.

Ongetwijfeld is dit ook de reden voor het parkeerverbod aldaar. Dit is ook besproken met betrokkene (...).

Ik heb toen ook betrokkene (...) aangegeven dat ik een en ander zou doorgeven aan de gemeente. Echter dit heeft een geruime tijd vanuit de gemeente geduurd en de huidige situatie is nu geheel veranderd door het recentelijk instellen van een parkeerverbodzone.

Op 10 februari heeft betrokkene van mij, verbalisant, een beschikking ontvangen. Echter dit was met een geheel andere auto dan die van 03/12/2003 en was mij ook niet bekend.

(...)

In het verweer van betrokkene spreekt hij nu over het feit dat hij gekeerd zou zijn op de 50 meter tussen de Markt en de Leerlooierstraat waarbij hij dus geen parkeerverbod is gepasseerd. De situatie ter plaatse leent zich niet om daar te keren en is tevens hoogst onwaarschijnlijk."

8. Op 17 februari 2005 diende verzoeker een klacht in bij het regionale politiekorps Friesland. Verzoeker klaagde er onder meer over dat hij ten onrechte meermalen voor hetzelfde feit was bekeurd. Ook gaf hij te kennen de handelwijze van betrokken ambtenaar J. onzorgvuldig te achten.

9. Bij brief van 31 mei 2005 liet politieambtenaar B. van het regionale politiekorps Friesland verzoeker in reactie op zijn klacht onder meer weten dat de bebording op de Oude Nering helaas nog niet correct was. Echter omdat verzoeker op het moment van uitschrijven van de bekeuring zijn voertuig dusdanig had geparkeerd dat hij de werking van het parkeerverbod had moeten zien, werd hem aangeraden de bekeuring in een juridische procedure aan de kaak te stellen. Verder gaf B. verzoeker te kennen dat uit onderzoek niet was komen vast te staan dat de handelwijze van J. onzorgvuldig was geweest.

10. Bij brief van 16 juni 2005 verzocht verzoeker het regionale politiekorps Friesland zijn klacht, aangevuld met enkele klachten over de wijze waarop politieambtenaar B. zijn klacht had afgedaan, opnieuw te behandelen.

11. Inmiddels had verzoeker tegen de door hem ontvangen beschikking, ter zake van het op 10 februari 2005 parkeren in strijd met het op de Oude Nering geldende parkeerverbod, op grond van artikel 9 van de Wet Administratiefrechtelijke Handhaving Verkeersvoorschriften (WAHV; zie Achtergrond, onder 2.) beroep ingesteld bij de kantonrechter.

12. Verzoekers klacht van 16 juni 2005 bij het regionale politiekorps Friesland ingediend, werd op 28 juli 2005 behandeld ter zitting van de klachtencommissie van het regionale politiekorps Friesland. Op de zitting waren onder meer verzoeker en betrokken ambtenaar J. aanwezig. De klachtencommissie achtte zich niet bevoegd een oordeel te geven over de feitelijke bekeuringsituatie, nu de zaak was voorgelegd aan de kantonrechter.

De commissie stelde niettemin vast dat de politie had gedaan wat binnen haar bevoegdheid lag en redelijkerwijs van haar kon worden verlangd, namelijk contact opnemen met de wegbeheerder om de bebordings situatie te verbeteren. Ook was verzoeker volgens de commissie voldoende serieus genomen. Wel vroeg de commissie zich af waarom de politie zou verbaliseren als de bebording niet aan de wettelijke eisen voldoet.

13. Bij brief van 4 augustus 2005 liet de korpsbeheerder verzoeker weten de klacht, gelet op het advies van de klachtencommissie, niet gegrond te achten.

14. Bij brief van 1 oktober 2005 wendde verzoeker zich met zijn klacht tot de Nationale ombudsman.

15. Ter zitting van 12 oktober 2005 verklaarde de kantonrechter verzoekers beroepschrift (zie hiervoor, onder punt 11.) niet gegrond. In de beschikking van de kantonrechter staat onder meer het volgende vermeld.

"De verboden gedraging:

De verboden gedraging betreft parkeren in strijd met parkeerverbod/parkeerverbodzone (bord E1) (...). De opgelegde sanctie bedraagt € 45 (...).

Gronden:

Appellant bestrijdt de juistheid van de beschikking van de officier van justitie, stellende dat hij zijn auto had geparkeerd op een plaats waar niet op correcte wijze was aangegeven dat daar een parkeerverbod gold. Appellant stelt voorts dat hij is gekeerd op het weggedeelte gelegen tussen de splitsing Oude Nering/De Markt en Oude Nering/ Leerlooierstraat en hij aldus geen bord is gepasseerd dat een parkeerverbod aangaf.

Beoordeling:

De kantonrechter is van oordeel dat het beroep van de appellant niet kan slagen en overweegt daartoe het volgende.

De kantonrechter acht het standpunt van appellant dat het parkeerverbod niet op correcte wijze was aangegeven niet relevant. Uit de door verbalisant vervaardigde tekening van de situatie (...) blijkt dat indien men vanuit de richting Leerlooierstraat of Moleneind komt, bord E1 (...) tegenkomt. Voorts overweegt de kantonrechter dat appellant reeds tweemaal eerder is geverbaliseerd wegens het parkeren op dezelfde locatie. Appellant moet derhalve geacht worden bekend te zijn met het feit dat ter plaatse een parkeerverbod geldt."

16. Op 20 januari 2006 opende de Nationale ombudsman een onderzoek naar de navolgende klachten van verzoeker.

I. Ten aanzien van het bekeuren

Bevindingen

1. Verzoeker klaagt er over dat ambtenaar J. van het regionale politiekorps Friesland, hem op 10 februari 2005 heeft bekeurd voor het parkeren op een plek waar een parkeerverbod zou gelden, terwijl de ambtenaar wist dat de bebording ter plaatse niet correct was.

2. De korpsbeheerder acht de klacht niet gegrond. Volgens de korpsbeheerder gold er ten tijde van de gewraakte gedraging voor de weg de Oude Nering te Drachten, voor wat betreft het weggedeelte tussen de wegwijding met de Leerlooierstraat en de wegwijding met de Markt, een parkeerverbod. Dit parkeerverbod was aangegeven door middel van borden model E1 (zie Achtergrond, onder 4.). Echter, voor weggebruikers die over de weg de Markt, de Oude Nering naderden was het parkeerverbod niet door middel van borden die duidelijk in de richting van de weggebruikers waren gekeerd, aangegeven. De verbalisant had geconstateerd dat verzoeker, gezien de rijrichting van zijn voertuig, het in zijn richting gekeerd en geplaatst verkeersbord moest zijn gepasseerd. Verzoeker had dit aanvankelijk niet ontkend, doch had met name geattendeerd op het ontbreken van een bord naderende van de Markt. Verzoeker heeft nadien gesuggereerd dat hij op het betreffende weggedeelte zou zijn gekeerd, waarbij hij dan het verbodsbord niet zou zijn gepasseerd.

De korpsbeheerder gaf aan dat hij, gelet op de inhoud van de processen-verbaal en op wat op de hoorzitting van de klachtencommissie naar voren is gekomen, van oordeel is dat voldoende aannemelijk is dat verzoeker het betreffende verbodsbord op de hoek van de Oude nering en de Leerlooierstraat is gepasseerd en heeft genegeerd.

Beoordeling

3. Het vereiste van rechtszekerheid houdt onder meer in dat gerechtvaardigde verwachtingen van burgers en organisaties jegens bestuursorganen, door die bestuursorganen worden gehonoreerd. Dit vereiste brengt onder meer met zich mee dat een burger slechts voor de schending van een verbod kan worden gesanctioneerd wanneer dit verbod op afdoende wijze aan de burger kenbaar is gemaakt.

4. Vast staat dat betrokken ambtenaar J. verzoeker op 10 februari 2005 op grond van artikel 62 van het RVV juncto artikel 2 van Wet administratiefrechtelijke handhaving verkeersvoorschriften (WAHV) een sanctie heeft opgelegd voor parkeren in strijd met een op de Oude Nering te Drachten geldend parkeerverbod (zie Achtergrond, onder 1. en 2.). Voorts staat vast dat het parkeerverbod op de Oude Nering ten tijde van de te onderzoeken gedraging niet op alle plekken op afdoende wijze door middel van parkeerverbodsborden (bord E1, zie Achtergrond, onder 4.) was aangegeven. Zo ontbrak

er een parkeerverbodsbord op het weggedeelte Oude Nering richting Lange West, voor automobilisten komende vanuit de richting van de Markt. Ook staat vast dat de betrokken ambtenaar (overigens net als verzoeker) op de hoogte was van deze omissie in de bebording. Verder staat vast dat verzoekers auto op 10 februari 2005 stond geparkeerd aan de westzijde van de Oude Nering tussen de Leerlooierstraat en de Markt en dat aan die zijde direct voorbij de Leerlooierstraat een parkeerverbodsbord was geplaatst dat zichtbaar was voor verkeer in de richting van de Markt. Niet is komen vast te staan of verzoeker (alvorens hij zijn auto parkeerde) al dan niet is gekeerd, zoals hij heeft aangegeven tijdens de hoorzitting van de klachtencommissie op 28 juli 2005.

5. Wat hiervan echter ook zij, op grond van de Algemene Wet Bestuursrecht (Awb) dient de Nationale ombudsman, indien ten aanzien van de gedraging waarop het onderzoek van de ombudsman betrekking heeft, door een rechterlijke instantie uitspraak is gedaan, de rechtsgronden waarop die uitspraak steunt of mede steunt, in acht te nemen. De kantonrechter heeft op 26 oktober 2005 geoordeeld dat verzoekers standpunt - dat het parkeerverbod niet op correcte wijze was aangegeven - niet relevant was. De kantonrechter wees enerzijds op het feit dat uit de door betrokken ambtenaar J. vervaardigde tekening van de situatie naar voren kwam dat indien men vanuit de richting Leerlooierstraat of Moleneind komt, men bord E1 tegenkomt en anderzijds op het feit dat verzoeker geacht moest worden bekend te zijn met het feit dat ter plaatse een parkeerverbod gold, omdat hij tweemaal eerder was geverbaliseerd wegens het parkeren op dezelfde locatie (zie hiervoor, onder Algemeen punt 15.).

6. Gelet op dit standpunt van de kantonrechter moet ervan uitgegaan worden dat verzoeker terecht is geverbaliseerd en dat hij mitsdien niet de gerechtvaardigde verwachting kon hebben dat hij niet zou worden geverbaliseerd. Dat betrokken ambtenaar J. in deze omstandigheden een bekeuring heeft uitgeschreven is dan ook niet in strijd met het vereiste van rechtszekerheid.

De onderzochte gedraging is behoorlijk.

II. Ten aanzien van het niet zich schuldig maken aan willekeur

Bevindingen

1. Verzoeker klaagt er voorts over, dat betrokken ambtenaar J. zich op 10 februari 2005 heeft schuldig gemaakt aan willekeur. Volgens verzoeker was hiervan sprake, omdat J. hem te kennen had gegeven dat hij (verzoeker) in de toekomst op de betreffende plek niet meer zou worden bekeurd (nu de bebording niet aan de wettelijke vereisten voldeed) maar dat dit niet voor anderen gold.

2. In zijn klachtbrief aan de klachtencoördinator van de politie van 17 februari 2005, schrijft verzoeker dat J. hem in het telefoongesprek dat plaatsvond op 3 december 2003 (zie

hiervoor, onder Algemeen punt 6.) heeft aangegeven dat als de situatie was zoals verzoeker haar omschreef, hij in elk geval ter plaatse geen bekeuringen meer zou uitschrijven.

3. In de klachtafdoening door politieambtenaar B., bij brief van 31 mei 2005, staat dat J. op 3 december 2003 de afspraak met verzoeker zou hebben gemaakt om "niet meer te bekeuren zolang hij bezig was via de juridische procedure". Volgens B. heeft J. toen niet met verzoeker afgesproken niemand meer op die plek te bekeuren.

4. In een brief van 16 juni 2005 schrijft verzoeker, in reactie op de brief van B., dat hij nooit akkoord zou zijn gegaan met een dergelijke door B. geschetste afspraak. Volgens verzoeker had J. iedereen die daar zou parkeren moeten bekeuren. Als je eenmaal een bon hebt gekregen, is dat geen reden voor een agent om alleen jou niet wederom te bekeuren. Dan is er sprake van pure willekeur, aldus verzoeker.

5. De korpsbeheerder acht de klacht niet gegrond. Volgens de korpsbeheerder heeft J. verklaard dat hij verzoeker toentertijd had aangegeven dat hij voorlopig niet meer zou worden bekeurd, zulks in afwachting van het plaatsen van het ontbrekende parkeerverbodsbord. Immers verzoeker wist van deze omissie en zou zich er op kunnen beroepen. Echter weggebruikers die komende vanaf de Leerlooierstraat het verbodsbord zouden negeren, zouden wel een bekeuring riskeren, omdat zij geen gevolg hadden gegeven aan een in hun richting gekeerd verbodsbord.

6. Tijdens het onderzoek van de Nationale ombudsman verklaarde J. dat hij verzoeker naar aanleiding van het incident op 3 december 2003 te kennen had gegeven dat hij de volgende keer niet zou worden bekeurd, vanwege de omissie in de bebording. Volgens J. bedoelde hij met de opmerking te zeggen; "als je er morgen weer staat, zal ik je niet meteen opnieuw bekeuren". Verder verklaarde J. dat hij in de periode dat de bebording niet juist was zo'n 4 à 5 keer iemand bekeurd had. Volgens J. kwamen al deze mensen vanuit een richting waar ze een verbodsbord hadden gepasseerd.

Beoordeling

7. Het gelijkheidsbeginsel houdt in dat een bestuursorgaan gelijke gevallen gelijk behandelt en ongelijke gevallen ongelijk al naar gelang zij van elkaar verschillen.

8. Verzoeker klaagt erover dat de betrokken politieambtenaar zich schuldig heeft gemaakt aan willekeur door aan te geven dat verzoeker in de toekomst op de betreffende plek niet meer zou worden bekeurd (nu de bebording niet aan de wettelijke vereisten voldeed) maar dat dit voor anderen niet gold.

9. Door de betrokken politieambtenaar is betwist dat hij aan verzoeker zou hebben medegedeeld dat hij ook anderen dan verzoeker op de desbetreffende plek niet meer zou

bekeuren. De Nationale ombudsman acht het ook niet aannemelijk dat de betrokken politieambtenaar dit aan verzoeker zou hebben medegedeeld, nu niet valt in te zien waarom de ambtenaar aan verzoeker mededeling zou doen over het verbaliseren van anderen. Overigens is niet gebleken dat de betrokken politieambtenaar na 3 december 2003 nog bekeuringen heeft uitgeschreven op het gedeelte aan de oostzijde van Leerlooierstraat dat niet voldoende gedekt was door een parkeersverbodsbord.

De onderzochte gedraging is behoorlijk.

III. Ten aanzien van het niet beëindigen van de situatie

Bevindingen

1. Verzoeker klaagt er verder over dat het regionale politiekorps Friesland jarenlang geen einde heeft gemaakt aan de onwettige situatie. Verzoeker heeft aangegeven dat hij voor hetzelfde feit driemaal is bekeurd: op 26 september 2002, op 3 december 2003 en op 10 februari 2005.

2. De korpsbeheerder acht alle klachtonderdelen niet gegrond, dus ook dit klachtonderdeel, maar hij gaat hierop echter niet nader in. Wel heeft politieambtenaar B. tijdens de klachtafdoening bij brief van 31 mei 2005 verzoeker te kennen gegeven dat het ook hem was gebleken dat de bebording op de Oude Nering nog altijd niet voldeed. Hij had de situatie opnieuw bij de wegbeheerder neergelegd.

3. Betrokken ambtenaar J. heeft tijdens het onderzoek van de Nationale ombudsman onder meer verklaard dat hij de omissie in de bebording op 3 december 2003 heeft (laten) door(ge)geven aan de verkeerscoördinator van de gemeente Drachten. Volgens J. was de gemeente toen echter al druk doende de hele parkeersituatie op de Oude Nering te wijzigen (er zou volgens J. een parkeerzone komen) waardoor ze de fout in de bebording heeft laten sloffen. Sinds maart 2005 is de parkeerzone ingesteld. J. is het eens met verzoeker dat het allemaal veel te lang heeft geduurd.

Beoordeling

4. Ook hier wordt getoetst aan het hiervoor genoemde vereiste van rechtszekerheid, dat onder meer inhoudt dat gerechtvaardigde verwachtingen van burgers en organisaties jegens bestuursorganen, door die bestuursorganen worden gehonoreerd.

5. Vast staat dat de omissie in de bebording op de Oude Nering te Drachten ruim 2½ jaar heeft voortbestaan. Hoewel de bebording een taak is van de gemeente, heeft de politie in haar rol als handhaver van de openbare orde, de taak om de gemeente (in haar rol als wegbeheerder) te wijzen op geconstateerde omissies in de bebording. Dit brengt met zich mee dat wanneer een burger de politie op een dergelijke omissie wijst, de burger van de

politie mag verwachten dat deze informatie aan de daartoe verantwoordelijke wordt doorgegeven. De Nationale ombudsman is van oordeel dat op grond van de stukken voldoende aannemelijk is geworden dat de politie aan deze gerechtvaardigde verwachting heeft voldaan.

De onderzochte gedraging is behoorlijk.

IV. Ten aanzien van de klachtencoördinator

Bevindingen

1. Verder klaagt verzoeker over de wijze waarop politieambtenaar B. bij brief van 31 mei 2005 zijn klacht heeft afgedaan. Verzoeker klaagt er met name over dat deze ambtenaar de klacht onzorgvuldig heeft behandeld door:

- niet voldoende in te gaan op de rol van de verbalisant;
- niet aan te geven hoe de politie denkt in de toekomst herhaling te voorkomen;
- verzoeker niet aan te geven dat er inmiddels overleg was geweest met de wegbeheerder.

2. De korpsbeheerder acht ook deze klacht niet gegrond. De korpsbeheerder merkte ten aanzien van dit klachtonderdeel onder meer op dat uit de brief van 31 mei 2005 blijkt dat B. de gedraging van betrokken ambtenaar J. had getoetst en in het kort zijn zienswijze had aangegeven. De korpsbeheerder was van oordeel dat B. zorgvuldig had gehandeld en dat de grieven van verzoeker geen doel troffen.

Beoordeling

3. Het motiveringsvereiste houdt in dat het handelen van bestuursorganen feitelijk en logisch wordt gedragen door een kenbare motivering. Dit vereiste brengt onder meer met zich mee dat een bestuursorgaan in haar reactie op een klachtbrief moet ingaan op die aspecten die voor de briefschrijver redelijkerwijs van belang zijn.

4. De Nationale ombudsman heeft geconstateerd dat betrokken ambtenaar B. op de eerste twee door verzoeker naar voren gebrachte punten is ingegaan. Hoewel beknopt, heeft B. het standpunt van de korpsbeheerder ten aanzien van de punten die redelijkerwijs konden worden geacht van belang te zijn, voldoende duidelijk gemaakt. Ten aanzien van het derde punt constateert de Nationale ombudsman dat B., in tegenstelling tot wat verzoeker stelt, expliciet heeft aangegeven dat er overleg was geweest met de wegbeheerder (zie hiervoor, onder III.2.).

5. Alles overziend is de Nationale ombudsman van oordeel dat B. in voldoende mate overeenkomstig het motiveringsvereiste heeft gehandeld.

De onderzochte gedraging is behoorlijk.

V. Ten aanzien van het overnemen van het advies van de klachtencommissie

Bevindingen

1. Tevens klaagt verzoeker erover dat de korpsbeheerder het advies van de klachtencommissie heeft overgenomen, terwijl de klachtencommissie in haar advies niet voldoende aandacht heeft besteed aan de klachten. Verzoeker klaagt er met name over dat de klachtencommissie:

- niet is ingegaan op het standpunt van verzoeker, dat er sprake was van willekeur;
- niet nader is ingegaan op de kritiek die verzoeker had op de inhoud van de brief van politieambtenaar B.;
- ondanks het feit dat zij zich in haar advies afvraagt waarom de politie verbaliseert als de bebording niet juist is, de gedraging behoorlijk heeft geacht.

2. De korpsbeheerder acht de klacht niet gegrond. De korpsbeheerder is van mening dat de klachtencommissie voldoende aandacht aan de eerste klacht van verzoeker heeft besteed en dat verzoeker zijn standpunten voldoende naar voren heeft kunnen brengen, op grond waarvan de klachtencommissie tot weloverwogen advies is kunnen komen.

3. De overwegingen van de klachtencommissie staan hiervoor vermeld onder Algemeen punt 12.

Beoordeling

4. Ook hier is het hiervoor onder IV.3. genoemde motiveringsvereiste van toepassing.

5. Op grond van artikel 9:8 onder e. Awb (zie Achtergrond, onder 3.) is de klachtencommissie niet verplicht een klacht te behandelen indien zij betrekking heeft op een gedraging die door het instellen van een procedure aan het oordeel van een rechterlijke instantie onderworpen is. Omdat in het geval van verzoeker de zaak was voorgelegd aan de kantonrechter, heeft de klachtencommissie op goede gronden besloten om zich niet uit te laten over de feitelijke bekeurings situatie. Nu de mogelijkheid bestaat dat de kantonrechter zich in een procedure ook zal uitlaten over de gedragingen die nauw samenhangen met hetgeen waarover wordt geklaagd, zal de commissie eveneens ten aanzien van deze samenhangende gedragingen terughoudendheid dienen te betrachten.

6. De Nationale ombudsman heeft er gelet op het bovenstaande begrip voor dat de klachtencommissie zich beknopt heeft uitgelaten over de vermeende willekeur van de betrokken ambtenaar.

7. De omstandigheid dat de commissie, ondanks het feit dat zij zich in haar advies afvraagt waarom de politie verbaliseert als de bebording niet juist is, de gedraging behoorlijk heeft geacht, kan de Nationale ombudsman ook in dit kader plaatsen. Met het op deze onderdelen overnemen van het advies van de commissie, heeft de korpsbeheerder dan ook niet gehandeld in strijd met het motiveringsvereiste.

In zoverre is de onderzochte gedraging behoorlijk.

8. Het feit dat de commissie niet is ingegaan op de kritiek die verzoeker had op de inhoud van de brief van B. acht de Nationale ombudsman echter niet juist. Gelet op het gestelde in verzoekers brief van 16 juni 2005 had het voor de hand gelegen dat hieraan door de korpsbeheerder - in aanvulling op het advies - een overweging was gewijd. Door dit niet te doen heeft de korpsbeheerder gehandeld in strijd met het motiveringsvereiste.

In zoverre is de onderzochte gedraging niet behoorlijk.

VI. Ten aanzien van het verzoek om schadevergoeding

Bevindingen

1. Ten slotte heeft verzoeker aangegeven dat hij door de onzorgvuldige wijze waarop zijn klacht is behandeld kosten heeft gemaakt. Deze door hem geleden schade, die hij heeft geschat op € 95,94 wenst hij graag door de korpsbeheerder vergoed te zien.

2. Omdat de korpsbeheerder alle overige klachten niet gegrond acht ziet hij geen termen aanwezig om tegemoet te komen aan het verzoek tot vergoeding van de kosten die met betrekking tot deze klachten zijn gemaakt.

3. Tijdens het onderzoek van de Nationale ombudsman heeft verzoeker dit bedrag verhoogd tot een bedrag € 187, 50 vanaf juli 2006 te verhogen met de wettelijke rente.

Beoordeling

4. De Nationale ombudsman is gelet op hetgeen hij hiervoor ten aanzien van alle klachtonderdelen heeft overwogen tevens van oordeel dat de korpsbeheerder in redelijkheid het verzoek om schadevergoeding heeft kunnen afwijzen.

De onderzochte gedraging is behoorlijk.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van het regionale politiekorps Friesland te Leeuwarden, is

gegrond ten aanzien van:

het niet nader ingaan op grieven van verzoeker ten aanzien van de brief 31 mei 2005; wegens schending van het motiveringsvereiste.

niet gegrond ten aanzien van:

het uitschrijven van een bekeuring;

het zich schuldig maken aan willekeur;

het niet beëindigen van de omissie in de bebording;

de klachtafdoening door de klachtencoördinator;

het overnemen van het advies van de klachtencommissie;

de afwijzing van het verzoek om schadevergoeding.

Onderzoek

Op 4 oktober 2005 ontving de Nationale ombudsman een verzoekschrift van de heer M. te O., met een klacht over een gedraging van het regionale politiekorps Friesland te Leeuwarden. Naar deze gedraging, die wordt aangemerkt als een gedraging van de beheerder van het regionale politiekorps Friesland, werd een onderzoek ingesteld.

In het kader van het onderzoek werd de korpsbeheerder verzocht op de klacht te reageren en een afschrift toe te sturen van de stukken die op de klacht betrekking hebben. Tijdens het onderzoek kregen alle betrokkenen de gelegenheid op de door ieder van hen verstrekte inlichtingen te reageren. Tevens werd een persoon een aantal specifieke vragen gesteld.

Het resultaat van het onderzoek werd als verslag van bevindingen gestuurd aan betrokkenen.

De reactie van verzoeker gaf geen aanleiding het verslag te wijzigen of aan te vullen.

De korpsbeheerder en de betrokken ambtenaar J. gaven binnen de gestelde termijn geen reactie.

Informatieoverzicht

De bevindingen van het onderzoek zijn gebaseerd op de volgende informatie:

1. Verzoekschrift van 1 oktober 2005, met bijlagen, waaronder twee brieven van verzoeker aan de politie van 17 februari 2005 en 16 juni 2005 en een brief van de politie aan verzoeker van 31 mei 2005.
2. Klachtdossier van de politie met bijlagen, waaronder het advies van de klachtencommissie van 28 juli 2005, een brief van de politie aan verzoeker van 25 november 2002, een brief van verzoeker aan de politie van 27 september 2002, een bezwaarschrift van verzoeker aan de officier van justitie te Leeuwarden van 7 november 2002, afschriften van twee aan verzoeker overhandigde "aankondiging beschikking" gedateerd op respectievelijk 3 december 2003 en 10 februari 2005 en een schets van de situatie op de Oude Nering te Drachten.
3. E-mailbericht van verzoeker aan de Nationale ombudsman van 1 februari 2006.
4. Telefoonnotitie van een gesprek van een medewerkster van de Nationale ombudsman met betrokken ambtenaar J. van 16 maart 2005.
5. Beslissing van de kantonrechter van 26 oktober 2005.
6. Standpunt van de korpsbeheerder bij brief van 16 maart 2006.
7. Nader standpunt van de korpsbeheerder bij brief van 19 april 2006 (ontvangen op 4 mei 2006) met bijlagen, waaronder twee processen-verbaal opgemaakt door betrokken ambtenaar J. op respectievelijk 11 maart 2004 en 31 juli 2005.
8. Brief van verzoeker aan de Nationale ombudsman van 29 mei 2006.
9. E-mailbericht van de korpsbeheerder van 19 juli 2006.

Bevindingen

Zie onder Beoordeling.

Achtergrond

1. Reglement verkeersregels en verkeerstekens 1990

Artikel 62:

"Weggebruikers zijn verplicht gevolg te geven aan de verkeerstekens die een gebod of verbod inhouden."

Dit delict is volgens de achter de Wet administratiefrechtelijke handhaving verkeersvoorschriften (WAHV) vermelde bijlage een feit waarvoor conform de WAHV een administratieve sanctie kan worden opgelegd.

2. Wet administratiefrechtelijke handhaving verkeersvoorschriften (WAHV)

Artikel 2, eerste lid:

"Ter zake van de in de bijlage bij deze wet omschreven gedragingen die in strijd zijn met op het verkeer betrekking hebbende voorschriften gesteld bij of krachtens de Wegenverkeerswet 1994, de Provinciewet of de Gemeentewet (Stb. 1992, 96), worden op de wijze bij deze wet bepaald administratieve sancties opgelegd.

Voorzieningen van strafrechtelijke of strafvorderlijke aard zijn uitgesloten."

Artikel 9:

"1. Tegen de beslissing van de officier van justitie kan degene die administratief beroep heeft ingesteld, beroep instellen bij de rechtbank; het beroep wordt behandeld en beslist door de kantonrechter. In afwijking van artikel 6:4, derde lid, van de Algemene wet bestuursrecht, wordt het beroepschrift ingediend bij de officier van justitie die ingevolge artikel 6, eerste lid, op het administratief beroep heeft beslist. Hoofdstuk 8 van de Algemene wet bestuursrecht is niet van toepassing.

2. Het beroep kan worden ingesteld ter zake dat:

a. de gedraging niet is verricht of dat, buiten het geval van artikel 5, degene tot wie de beschikking is gericht, de gestelde gedraging niet heeft verricht;

b. de officier van justitie had moeten beslissen dat de omstandigheden waaronder de gedraging heeft plaatsgevonden, het opleggen van een administratieve sanctie niet billijken dan wel dat hij, gelet op de omstandigheden waarin de betrokkene verkeert, een lager bedrag van de administratieve sanctie had moeten vaststellen;

c. de officier van justitie ten onrechte de beschikking niet op grond van artikel 8 heeft vernietigd.

3. Artikel 6, tweede lid, is van overeenkomstige toepassing."

3. Algemene Wet Bestuursrecht

Artikel 9:8 (voor zover van belang):

"1. Het bestuursorgaan is niet verplicht de klacht te behandelen indien zij betrekking heeft op een gedraging:

(...)

e. die door het instellen van een procedure aan het oordeel van een andere rechterlijke instantie dan een administratieve rechter onderworpen is, dan wel onderworpen is geweest of,

(...).

2. Het bestuursorgaan is niet verplicht de klacht te behandelen indien het belang van de klager dan wel het gewicht van de gedraging kennelijk onvoldoende is."

Artikel 9:27:

"1. De ombudsman beoordeelt of het bestuursorgaan zich in de door hem onderzochte aangelegenheid al dan niet behoorlijk heeft gedragen.

2. Indien ten aanzien van de gedraging waarop het onderzoek van de ombudsman betrekking heeft door een rechterlijke instantie uitspraak is gedaan, neemt de ombudsman de rechtsgronden in acht waarop die uitspraak steunt of mede steunt.

3. De ombudsman kan naar aanleiding van het door hem verrichte onderzoek aan het bestuursorgaan aanbevelingen doen."

4. Parkeerverbodsbord model E1

5. Plattegrond